

AŞK KÖPEKLİKTİR

Ahmet Ümit 1960'ta Gaziantep'te doğdu. Marmara Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü'nü bitirdi. 1985-1986 yıllarında, Moskova'da Sosyal Bilimler Akademisi'nde siyaset eğitimi gördü. İlk kitabı 1989'da yayımlanan *Sokağın Zulası* adlı şiir kitabıdır. 1992'de ilk öykü kitabı *Çıplak Ayaklı Gece* yayımlandı. Bunu 1994'te *Bir Ses Böler Geceyi*, 1999'da *Agatba'nın Anabtarı*, 2002'de *Şeytan Ayrıntıda Gizlidir* adlı polisiye öykü kitapları izledi. 1995'te hem çocuklara hem de büyüklere yönelik *Masal Masal İçinde* ve 2008'de yayımlanan *Ohmayan Ülke* ile farklı bir tarz denedi. 1996'da yazdığı ilk roman *Sis ve Gece*, polisiye edebiyatta bir başyapıt olarak değerlendirildi. Bu romanın ardından 1998'de *Kar Kokusu*, 2000'de *Patasana*, 2002'de *Kukla* yayımlandı. Bu kitapları, *Ninatta'nın Bileziği*, *İnsan Rubunun Haritası*, *Aşk Köpekliktir*, *Beyoğlu Rapsodisi*, *Kavim*, *Bab-ı Esrar*, *İstanbul Hatırası*, *Sultanı Öldürmek*, *Beyoğlu'nun En Güzel Abisi*, *Elveda Güzel Vatanım*, *Kırlangıç Çılgılığı* ve *Aşkımız Eski Bir Roman* adlı kitapları izledi. Ahmet Ümit'in İsmail Gülgeç'le *Başkomser Nevzat Çiçekçinin Ölümü* ve *Başkomser Nevzat Tapınak Fabrikeleri*, Aptülrika (Abdülkadir Elçioğlu) ile *Başkomser Nevzat Davulcu Davut'u Kim Öldürdü?* ve Bartu Bölükbaşı'yla hazırladıkları *Elveda Güzel Vatanım* adlı çizgi romanları yayımlanmıştır. Eserleri 27 farklı dilde yayımlanan yazar uluslararası bir okur kitlesine ulaşmıştır.

Ahmet Ümit sosyal medya hesapları:

www.twitter.com/baskomsernevzat

www.instagram.com/baskomsernevzat

www.facebook.com/yazarahmetumit

www.youtube.com/ahmetumityazar

Ahmet Ümit'in
YKY'deki kitapları:

- Aşkımız Eski Bir Roman (2019)
Kırlangıç Çılgılığı (2019)
Sokağın Zulası (2019)
Masal Masal İçinde (2019)
Kavim (2019)
İstanbul Hatırası (2019)
Sis ve Gece (2019)
Patasana (2019)
Bab-ı Estrar (2019)
Olmayan Ülke (2019)
Sultanı Öldürmek (2019)
Beyoğlu Rapsodisi (2019)
Agatha'nın Anahtarı (2019)
Beyoğlu'nun En Güzel Abisi (2019)
Şeytan Ayrıntıda Gizlidir (2019)
Ninatta'nın Bileziği (2019)
Kar Kokusu (2019)
Çıplak Ayaklıydı Gece (2019)
Kukla (2019)
Bir Ses Böler Geceyi (2019)
Elveda Güzel Vatanım (2020)
İnsan Ruhunun Haritası (2020)
Aşk Köpekliktir (2020)

AHMET ÜMİT

Aşk Köpekliktir

Öykü

Yapı Kredi Yayınları - 5595
Edebiyat - 1609

Aşk Köpekliktir / Ahmet Ümit

Kitap editörü: **Erkan Irmak**
Düzeltili: **Devrim Çakır**

Kapak tasarımı: **Davut Yücel**
Grafik uygulama: **Akgül Yıldız**

Baskı: İmak Ofset Basım Yayın Tic. ve San. Ltd. Şti.
Akçaburgaz Mahallesi 137. Sokak No: 12 34522
Esenyurt / İstanbul
Telefon: (0 212) 656 49 97
Sertifika No: 45523

1. baskı: Doğan Kitap, 2004
YKY'de 1. baskı: İstanbul, Nisan 2020
ISBN 978-975-08-4714-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2019
Sertifika No: 44719

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
[facebook.com/yapikrediyayinlari](https://www.facebook.com/yapikrediyayinlari)
twitter.com/YKYHaber
[instagram.com/yapikrediyayinlari](https://www.instagram.com/yapikrediyayinlari)

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

*Serpil'e, Serdar'a ve Gonca'ya, en
derin sevgilerimle...*

Aşkı olan, arı namusu neyle?

Yunus Emre

İÇİNDEKİLER

Önsöz Yerine ya da Aşk Rüzgârın Söylediği Bir Şarkıdır • 11
Aşk Bir Mucizedir • 15
Kâfi Delildir Aşk! • 28
Aşk Çözumsuz Bir Problemdir • 41
Aşk Bir Cinayettir • 52
Aşk Bir Düellodur • 59
Aşk Bir Yanılsamadır • 67
Aşk Bir Özentidir! • 81
Aşk Bir Ütopyadır • 95
Aşk Köpekliktir • 113

*Önsöz Yerine
ya da
Aşk Rüzgârın Söylediği Bir Şarkıdır*

Rüzgâr, sonbaharda hep aynı şarkıyı söyler. Pencerenin camlarında gezinen titreyiş, kasımpatıların gövdelerini okşayan fisiltı, karanlıkta gümüşü yaralar açan çığlık, yağmuru hızlandıran deli ıslık, yüzümüzde patlayan haykırış, denizi ürperten mırıltı, kaç renk, kaç çeşit, kaç ton sesi varsa, rüzgâr sonbaharda hep aynı şarkıyı söyler.

Buna şarkı demek de doğru değildir; çoğu zaman bir ağıttır. Güzelin kısacık ömrüne, gidenin çekiciliğine, sevgilinin hayaline yakılmış bir ağıt. Her yıl tekrarlanmasına rağmen yıpranmamış, dipdiri kalmış, hüznünü zerrece yitirmemiş bir ağıt...

Aslında hikâyenin başlangıcı sonbahar değil, bahardır. Bulutlar yükselip güneş cömertleşince, tomurcuklar belirginleşip yapraklar seçilince rüzgâr âşık olur. Birden değil, sanki çok eski, çok derin, hep var olan bir şeyi anımsar gibi ağır ağır âşık olur, usulca, sindire sindire. Tanıdık, bildik, hep gözünün önünde olanın kadim güzelliğini yeniden keşfeder gibi. Hayır, rüzgâr hemen şarkıya başlamaz, sadece âşık olur. Belki size şaşırtıcı gelecek, rüzgâr çiçeklere değil, yapraklara âşık olur. Evet, ağaçları güzel kılan, kuru dalları yeşile çevirip güneşte gümüşbalıkları gibi kımıl kımıl kıpırdanan yapraklara... Çiçekler mi? Nedendir bilinmez, rüzgâr,

çiçekleri yaşamı boğacak kadar süslü ve züppe bulur. Biz insanların hayranlıkla baktığımız, kokladığımız, sevdiklerimize en değerli armağanlar olarak götürdüğümüz çiçekler onu çekmez, cezbetmez. Onlara dokunmayı, onlarla sevişmeyi doyurucu bulmaz. Rüzgâr olmanın verdiği bilgelikle kavramıştır bunu. Belki de yaprakların engin gönüllülüğü çeker onu... Neyse işte, rüzgâr yaprakları sever. Dünya kurulalı beri bu sevdadan vazgeçmediğine göre de çektikleri ona yetmemiş, bu aşk onu doyurmamıştır. Bu her zaman dile getirilmese de böyle bilinir, böyle kabul edilir.

Gelmiş geçmiş bahar yağmurları, yaz sıcakları bu sevdanın tanığıdır. Rüzgârın sevgisini göstermesi için yapraklara ihtiyacı vardır... Sadece sevgisini göstermek için mi? Şiddetini, acımasızlığını, öfkesini göstermek için de... Zavallı yapraklar bu delişmen âşığın her halini, hiç seslerini çıkarmadan, vefakâr bir sevgili gibi çeker.

Hayır, rüzgârın dilinde her mevsim aynı şarkı yoktur. Baharda umutlu bir âşık gibi bağıra çağıra dolaşır, yaza doğru uzun sevişmelerin yorgunluğu belirmeye başlar, büyülmüş bir doygunluk sarar bedenini; tatlı bir sarhoş mırıltısıyla sürüklenir kentlerin sokaklarında, bozkırın ıssızlığında, dağların koyaklarında, denizlerin maviliğinde... Derken bir sabah soğuğu hisseder. Gerçek, sulusepken bir yağmurla büyülmüş rüyasından uyandırır onu. Birden olacakları anlar; eli ayağı tutulur, ne yapacağını bilemez...

Olan olmuştur işte; güneş çekilmiş, karnı kara bulutlar kötü olayların habercisi gibi çökmüştür toprağın üzerine. Her sonbahar yaşanan yeniden yaşanacaktır. Rüzgâr, belki de farkına varmadan başlar hüznü ezgisine. Önce belli belirsiz, adeta fısıldar gibi, sonra iç çekerek, sonra öfkelenerek, en son da haykırarak söyler şarkısını.

Yapraklar, rüzgârın ezgisini duymadan dökülmezler; hava ne kadar soğuk olursa olsun, yağmur ne kadar şiddetli yağarsa yağsın, tutundukları dallardan kopmaları için rüzgârın şarkısını duymaları gerekir. Tuhaf bir paradokstur yaşanan. Rüzgâr, yaprakların döküleceğini bildiği için şarkısına baş-

AŞK KÖPEKLİKTİR

lamıştır. Yapraklarsa döküleceklerinden habersiz, rüzgârın ağıda benzer şarkısını duyunca dayanamayıp bırakmışlardır kendilerini aşağıya.

Rüzgâr elinden gelse, tükürüp atacaktır dilinden bu acı şarkıyı, çekip gidecektir buralardan. Ama bunu, bugüne kadar başaramamıştır. Bundan sonra başaracağı da kuşkuludur.

Bir an, sadece bir an umutlanır rüzgâr. Ağıdı bırakır, damarlarında gizlenen çürümeye rağmen güzelliğini koruyan yerdeki yaprakları canlandırmak ister. Bütün bedeniyle dokunur onlara; bu dokunuş öyle yumuşak, öyle kırık dökük, öyle çaresizdir ki, ağaçlarda kalan yaprakların da aklını çeler, onlar da kaldırıp atarlar kendilerini rüzgârın kollarına. Artık nemli toprağın üzerinde ölümcül bir dans başlamıştır. Tan doğumundan öğle ortasına, ikindiden akşam alacasına, gece karanlığına, son yaprak dökülünceye kadar sürecek bir dans. Düşen mutlu düşer, ne de olsa son nefesini sevdiğinin kollarında vermiştir. Yaşayana ise çıldırmak kalır. Yapraklarını koruyamadıkları için ağaçları kökünden söker, duyarsız sokaklarda naralar atarak dev binalara saldırır. Takati tükeninceye kadar kendini granit dağlara, buzdan denizlere, sisli ovalara, derin göllere çarpar. Sonra... Sonra birden rüzgârın içi boşalır, soluğu kesilir, gökyüzü ile toprağın arasında öylece durur. Ne yapraklara dokunacak gücü kalır, ne şarkısını sürdürecektir inadı. Rüzgâr, tıpkı bir insan gibi aniden ölüverir.

Aşk Bir Mucizedir

O hep akşamüstü gelirdi. Güneş batmamışken, sokaklar külrengi bir ışıkla yıkanmamış, odamın ışıkları henüz yanmamışken. Büromun önündeki iki yanı fundalıklı dar yoldan geçerek aşağıdaki işlek caddeye yürürdü. Ben pencerenin önünde durur, perdenin arasından, soluğumu tutarak izlerdim yürüyüşünü. Her akşamüstü... Gerekirse en önemli görüşmelerimi bile iptal ederek...

Bu halime bakıp romantik biri olduğumu sanmayın, ilgisi yok, son derece mantıklı, duygularından çok düşünceleriyle hareket eden bir adamım. Hatta lise yıllarında birçok arkadaşım, kendilerini aşkın hülyalı dünyasına kaptırıp sevgilileriyle buluşmak için okulu kırarken, ben bir gün bile devamsızlık etmeden, sayfası sayfasına derslerimi takip ederdim. O dönem platonik aşklar yaşadığımı inkâr edecek değilim ama kendimi hiçbir zaman bu türden havailiklere kaptırmadım, sorumluluklarımı hiç aksatmadım. Kazandığım ne varsa kendi aklımla, kendi emeğimle oluşturduğumu söyleyebilirim. Şirketimin başarısını, evliliğimin bunca yıldır sürüyor olmasını da akılcı davranışlarıma borçluyum. Evliliğimizin, karşılıklı saygı ve sevgiye dayalı, dengeli bir ilişki olmasında, kuşkusuz eşimin rolü de var. Onun anlayışlı bir insan olmasını, bana karşı ilgisini hiç yitirmeyişini, çocuğumuza karşı sorumluluklarını büyük bir istekle yerine getirmesini takdir etmiyorum değilim. Ancak birlikteliğimizin bu denli uzun ömürlü olmasında daha çok benim inceden inceye mantık süzgecinden geçirilmiş

davranışlarımın belirleyici olduğunu da söylemeden geçemeyeceğim. Böbürleniyormuşum gibi gelebilir ama inanın öyle. Daha doğrusu, öyleydi. Bir zamanlar böyle davranmış olmakla gurur duyardım... Bir zamanlar... Şimdi o günleri özleyorum. Aklımın gündüzleri işimle, geceleri eşim ve oğlumla dolu olduğu, sıradan, basit, huzurlu günleri. Ne yazık ki o huzur dolu, sakin günler çok gerilerde kaldı. Onu gördüğüm andan itibaren yaşamım altüst oldu. Hem de ne altüst oluş. Bu öyle bir şey ki... Nasıl anlatsam!.. Bu, birbirine benzeyen günlerin içinden ansızın çıkıveren bir rüzgârın her şeyi değiştireceğine inanmak gibi; bu, yağmurun yumuşak yeşilini, çiçeklerin kırılğanlığını, baharın kıskırtıcılığını yeniden hissetmek gibi... Yani anlatmak zor ama yeniden gençleşmek, bir daha yaşayamam diye düşündüğün duyguların birdenbire uyanıp seni ayağa kaldırması gibi... Bakın, şiir yazar gibi anlatıyorum. Bir mantık abidesi olan ben, bu yaşımdan sonra romantikleşmeye çalışıyorum. Biliyorum, komik oluyorum ama içimden böyle yapmak geliyor.

Oysa onu ilk fark ettiğim gün, aklım oğlumun yabancı dil öğrenme işiyle meşguldü. Bir baba olarak oğlumun en iyi eğitimi almasını istiyordum. Çok zengin biri sayılmam ama halimiz vaktimiz yerinde çok şükür. Galiba en iyisi, özel okullardan birine yazdırmaktı çocuğu. Gerçi bazı arkadaşlarım, bu okulların birer para tuzağı olduğunu, kaliteli eğitim veren Anadolu liselerinden birini tercih etmemin daha doğru olacağını söylüyorlardı ama... Başka seçenek de yok gibiydi. Bunları düşünerek ofisimde geziniyordum ki, canım sıkıldı, perdeyi aralayıp dışarıya bakmak istedim. Baktığım anda da onu gördüm. Sırtında bej rengi bir pardösü vardı, omuzlarına düşen açık kumral saçları rüzgârda belli belirsiz kıpırdanıyordu. Önümden hızla akıp gitti. Onu görür görmez bir yerlerden daha önce tanıştığımızı anladım. Oysa kısa bir süreliğine, üstelik sadece arkadan görmüştüm. Hatırlamaya çalışarak öylece baktım...

Yine de ilk görüşümde onu çok önemsemişimi söyleyemem. Ama iki gün sonra aynı saatlerde yine pencere